

ଅବଦୁଲ ହାଜ ଖାନ

ବନାମ

ସୁବଲ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 12, 2002

[ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ବୟ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939-ଧାରା 68 C - ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି - ଅଧିସୂଚନା ଜାରି - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମାବଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାତୀୟକରଣ ଏବଂ ଅନୁମତିପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରୁଟ୍‌ଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସେବା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଯୋଜନା - ଯୋଜନାର ସଂଶୋଧନ - ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମାର୍ଗରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ - ତଥାପି, ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟକରଣ ମାର୍ଗ ଉପରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କଲେ - ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତି ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କଲେ - ଆବେଦନରେ ଏହା ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଯୋଜନାଟି ଆଂଶିକ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଯୋଜନା ଥିଲା, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନ ଦେବା ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପରମାଦେଶ ଲୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

1963 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ବାରା ରାଜ୍ୟ କେତେକ ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରି ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ବାରା କି ବର୍ତ୍ତମାନର ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 1963 ଯୋଜନାର ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ଚଳାଚଳ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ଏପରି ଯାନଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ, ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1963 ରେ ଜାରି

ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଅଣଦେଖା କରି 1980 ରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ଅଂଶରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଜାତୀୟକରଣ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ଅଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଉଚ୍ଚ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳକ, ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ଏବଂ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ଅଧିନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ପରେ ବାତିଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା କିମ୍ବା ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ମିଶି ଯାଉଥିବା ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିଚାର ଭାବରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରଭାବହୀନ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ 1963 ଯୋଜନା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦ୍ ଦେବା ଯୋଜନା ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଆଂଶିକ ବାଦ୍ ଦେବା ଯୋଜନା । ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହିପରି ମାର୍ଗ କୌଣସି ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗର କିଛି ଅଂଶ ସହିତ ମିଶି ଯାଉଛି ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ : 1.1.1963 ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଯୋଜନାରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଏହା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନର ପରିଚାଳନାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ । ତେଣୁ, ଏହି ଯୋଜନା କେବଳ ଏକ ଆଂଶିକ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦେବା ଯୋଜନା । ଏପରି ମାମଲାରେ, ଏକ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ସେହି ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ଏକ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା ନିମିତ୍ତ

ଅନୁମତି ନ ଦେବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ପରମଆଦେଶ ଲୋଡ଼ିବା ନିମିତ୍ତ ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନା ହେତୁ ସେହି ସମାନ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଜଣେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ନତ ନୁହେଁ । ଏହି ମାର୍ଗର ପରିଚାଳନା ଉପରେ ତାଙ୍କର ଏକାଧିକାର ଉପଭୋଗ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସେହି ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ସେହି ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଜଣେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ କି ନାହିଁ ତାହାର ବିଚାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

1.2.ଯଦି ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ ଯେ ଅଧିକୃତିତ ଯୋଜନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପରିଚାଳକ/ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ମଞ୍ଚ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣି କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଧିକୃତନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅଧିକ ଅନୁମତି ପାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ମାମଲାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସେହି ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2676/2002

M.A.T. ସଂଖ୍ୟା 3837/1998ରେ କୋଲକାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତାରିଖ 10.5.99 ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଅତିରିକ୍ତ ମହାନ୍ୟାୟଭିକର୍ତ୍ତା, ରାଜେଶ୍ଵରୀବେଦୀ, ଏସ୍. ବି. ଏ. ସାନ୍ୟାଲ, ରାଣୀ ଛାତ୍ରୀ, ଅଜୟ ଶର୍ମା, ସୁଶ୍ରୀ ନୀଳମ ଶର୍ମା, ତାରା ଚନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା, ବି. ପି. ନିର୍ଭୟ, ଅନୁରାଗ ପାଣ୍ଡେ, ବିଜନ କୁମାର ଘୋଷ, ପିକୁଷ କେ. ରୟ, ବି. ଏସ୍. ରାଜେଶ୍ଵର ରୋଶନ, ବି. କେ. ସାମନ୍ତ, ଅରୁଣ କାନ୍ତି ବେରା, ଅମଲ କୁମାର ସେନ, ପ୍ରଣବ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ, ପାନ୍ଥା ଦେଓ ରାଓ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁଧା ପାଲ, ଅଭିଷେକ ଚୌଧୁରୀ, ରାଜକୁମାର ଗୁପ୍ତା, ଶେଓ କୁମାର ଗୁପ୍ତା, ଏ. ଏନ୍. ବର୍ଦ୍ଦିୟାର ଏବଂ ଦିଲୀପ କୁମାର ସାମନ୍ତ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଡି . ପି . ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସମସ୍ତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟର କଳିକତା ଅଞ୍ଚଳରେ କେତେକ ଘରୋଇ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କଳିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଶ୍ଵସ୍ତି ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଵାନ କରିଥିବା ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ରାୟକୁ ଆପଣ କରି କିଛି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ସମୂହ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଏକାଠି ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେଞ୍ଚାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 8634/99 କୁ ସୁବିଧା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତର୍ଜମା କରାଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାର ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଂଶକୁ ପାରିତ କରି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ସମାଧାନ କରାଗଲା ଯେ ଯେପରି 1980 ଯୋଜନା ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କଠୋର ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାରିଖ 10.4.1980ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଅଧ୍ୟାୟ IVA ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିରୋଧୀ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ଉକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଥିଲା । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଯେ :

ତେଣୁ, ପ୍ରାଥମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ, ଉକ୍ତ 1980 ମସିହାର ଅଧିସୂଚନାଟି 1939 ମସିହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68 C ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଅଧିସୂଚନା ଅବୈଧ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ଏହି ରାୟରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଗଲା ଯେ 1980 ମସିହାରୁ ଯୋଜନା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା; ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅବ୍ୟବହାରଜନିତ ନିଷ୍ପିନ୍ନତା'ର ନୀତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ 1963ରେ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯୋଜନା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ :

" ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଦେ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଖାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ବିରୋଧୀ ଶପଥପତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଏକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ 1980 ର ଅଧିସୂଚନା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । "

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଡର୍ଜମା କରି ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉକ୍ତ ରାୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଂଶକୁ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ନଥି ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟଗତ ସ୍ଥିତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯଥା :

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ କଳିକତା ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ ସେବା ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, କଳିକତା ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । 19.8.1963 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ଵାରା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 68-D (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ କଲିକତା ଏବଂ ହାୱଡା ଅଞ୍ଚଳର କେତେକ ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । କଲିକତା ଅସାଧାରଣ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ତାରିଖ 2.5.62 ର ପୂର୍ବ ଅଧିସୂଚନା 1963 ରେ ସୂଚିତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, 1963 ଯୋଜନା 1964, 1970 ଏବଂ 1980 ରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପାତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, କଲିକତା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ ରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ 1963 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଜାତୀୟକରଣ ମାର୍ଗରେ ମିଶିଥିବା ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି ଜାତୀୟକରଣ ଯୋଜନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସଂକ୍ଷେପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ଏହାର ଏକ ଅଂଶରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତିକାରଗୁଡ଼ିକ ନିମିତ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା , ଯଥା :

(a) 'ପରମାଦେଶ' କିମ୍ବା ସେହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଉ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି, ଅଧିଷ୍ଠନ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ଯେ, ସେମାନେ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 210' ଯାହା ଅଧିସୂଚିତ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 76/76 A' ସହିତ ମିଶି ଯାଉଛି ତାହା ପାଇଁ କୌଣସି

'ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ' (ବସ୍ ଟଳାଚଳ) ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988'ର ଅଧ୍ୟାୟ-VI ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନ କରନ୍ତୁ ।

(b) 'ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ' ପ୍ରକାରର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଉ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି, ଅଧିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ଯେ ସେମାନେ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 210' ଯାହା ଅଧିସୂଚିତ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 76/76A' ସହିତ ମିଶିଯାଉଛି ତାହା ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ (ବସ୍ ଟଳାଚଳ) ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆଧାର ହୋଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାମଲାର ସମସ୍ତ ନଥିପତ୍ର ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ଓ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଉକ୍ତ ନଥିପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉ ।

(c) ଏକ 'ଆଜ୍ଞାଦେଶ' ଏବଂ/କିମ୍ବା 'ନିଷେଧାଦେଶ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ' ଜାରି କରାଯାଉ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି, କର୍ମଚାରୀ, ଅଧିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 210' ଯାହା ଅଧିସୂଚିତ 'ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 76/76A' ସହିତ ମିଶିଯାଉଛି ତାହା ପାଇଁ କୌଣସି 'ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ' ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖାଯିବ; ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988'ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(d) ଉପରୋକ୍ତ ପରି ଅନୁରୋଧ (a) ରୁ (c) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାଧୀନ ଆଦେଶ ଲାଗୁ ହେବ ।

(e) 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ 1988'ର ଅଧ୍ୟାୟ-VI ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅନୁସରଣ ନକରି, ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 76/76A ସହିତ ମିଶିଯାଉଥିବା ମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 210 ପାଇଁ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି 'ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି' ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ, ତଥା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି, ଅଧିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ, କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଉ ।

(f) ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁରୋଧ (e) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଉ ।

(g) ମହାଭାଗ ଆପଣ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଉଚିତ ମନେ କଲାଭଳି ଏପରି ଅନ୍ୟ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ସମୂହ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୂହ ପାରିତ କରି ପାରିବେ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା)

ଆମେ ଅବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ରାକେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ମହନ୍ତ୍ୟାୟଭିକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅଲତାପ୍ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ତର୍କକୁ ଶୁଣିଛୁ । ଶ୍ରୀ ଦ୍ୱିବେଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଯେ, ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ IV A ଅଧୀନରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନା — ଯାହା 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988' (ସଂକ୍ଷେପରେ "ନୂତନ ଅଧିନିୟମ") ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ବାତିଲ କରାଯାଇନାହିଁ — ତାହା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ, ଯଥା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକ, ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆଇନ ଅଧୀନସ୍ଥ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ । ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ ସହିତ ମିଶିଯାଉଥିବା ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅବିଚାରିତ ଭାବେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନାକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅଟଳ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, 1980 ମସିହାରେ ଅଧିସୂଚିତ ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନାଟି ପରିବହନ ସେବାର ଜାତୀୟକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଏବଂ ଏହା ଧାରା 68- D ର ବିପରୀତ ବୋଲି ମତ ଦେବାରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତୁଟି କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ 'ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଅବ୍ୟବହାରଜନିତ ନିଷ୍ପିନ୍ନତା'ର ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଏହାର ବିପରୀତରେ ଶ୍ରୀ ଅଲତାପ୍ ଅହମ୍ମଦ ଅଧିନିୟମର ଏହି ଛିଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ ଆଇନ ଯାହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କାରଣରୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଯେ 1963ର ଯୋଜନା, ଯେଉଁଥିରେ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି (1964,1970 ଏବଂ 1980), ତାହା କ୍ଷଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦ୍ ଯୋଜନା ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଏକ ଆଂଶିକ ବାଦ୍ ଯୋଜନା । ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗର କିଛି ଅଂଶରେ ମିଶିଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଏଭଳି ଏକ ମାମଲାରେ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଞ୍ଚଳିକ

ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି । ନୂଆ ଅଧିନିୟମରେ ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 47, ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅନୁମତି ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥିଲା, ତାହାକୁ ନୂଆ ଅଧିନିୟମରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ପରିବହନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯଦି ସବୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଲୋକସଭାରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକଙ୍କ ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଯାତ୍ରୀ ବାହୀ ଯାନ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଏହି ମତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କଲେ, 1980 ମସିହାରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ 'ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ 1939'ର ଅଧ୍ୟାୟ IV-A ର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇବାର ଅଧିକାର ପାଇବେ ଯେ ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗ କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚିତ ମାର୍ଗରେ ମିଶି ଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତିରୁ ଆମ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି କାରଣରୁ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦେଉଥିବା ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନାଟି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ । ଏଥି ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ 1963 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବାଦ ଦିଏ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନ ସେବାର ପରିଚାଳନାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ । ତେଣୁ, ଏହି ଯୋଜନା କେବଳ ଏକ ଆଂଶିକ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦେବା ଯୋଜନା । ଏପରି ମାମଲାରେ, ଏକ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ସେହି ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ଏକ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା ନିମିତ୍ତ ଅନୁମତି ନ ଦେବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ପରମଆଦେଶ ଲୋଡ଼ିବା ନିମିତ୍ତ ସଂଶୋଧିତ ଯୋଜନା ହେତୁ ସେହି ସମାନ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଜଣେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ନତ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ମାର୍ଗର ପରିଚାଳନା ଉପରେ ତାଙ୍କର ଏକାଧିକାର

ଉପଭୋଗ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସେହି ମାର୍ଗରେ କିମ୍ବା ସେହି ମାର୍ଗରେ ମିଶିଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାର୍ଗରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଜଣେ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ କି ନାହିଁ ତାହାର ବିଚାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ ଯେ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପରିଚାଳକ/ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ମଞ୍ଜୁରୀରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅଧିକ ଅନୁମତି ପାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ମାମଲାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସେହି ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭଳି ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି , ସେଭଳି ଏକ ଘୋଷଣା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମାମଲାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦିଗ ଉପରେ ରାୟ କରି ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ଵସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଏକକ ରାୟପତି ଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଏନ୍. ଜେ

ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋହି

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।